LUPTE

LUPTĂTORII DE LA „LIBERE" TREBUIE SĂ ŢINĂ PASUL CU CEI DE LA „CLASICE"

Sportivii noştri de la lupte clasice au reuşit în acest an cea mai valoroasă performanţă a lor din ultima vreme: trei dintre ei s-au afirmat puternic, cucerind medalii la J. O. de la Roma. Şi ceilalţi componenţi ai lotului nostru au avut o frumoasă comportare, mai ales în intîlnirile interţări din anul 1960. Progresul celor de la „clasice" a reieşit din nou în evidenţă cu prilejul recentelor campionate republicane desfăşurate la Cluj. Numeroşii spectatori cit şi tehnicienii prezenţi au apreciat unele intîlniri din semifinale şi finale ca avînd o valoare deosebit de ridicată.

La o săptămînă după desfăşurarea campionatelor de lupte „clasice" am avut prilejul să asistăm la cele de „libere". Atît la Sinaia cît şi la Tg. Mureş (în fiecare oraş disputîndu-se patru categorii de greutate) observaţia asupra nivelului întrecerilor a fost aceeaşi: la lupte libere se bate pasul pe loc ba chiar s-a dat înapoi în unele privinţe.

Iubitorii acestui sport (datorită spectaculozităţii sale şi a răsturnărilor neprevăzute de situaţii, luptele libere au fost repede îndrăgite) se întreabă: de ce nu progresăm şi la această disciplină? Nu avem oare condiţii optime? O cît de sumară analiză a situaţiei duce la concluzia că sportivii au la dispoziţie tot ce le trebuie: săli, materiale şi cadre de specialitate. Deci, există condiţii pentru dezvoltarea acestui sport. Şi totuşi, rezultatele înregistrate în ultima vreme nu sînt pe măsura posibilităţilor. Care să fie cauza rămînerii în urmă la luptele libere?

Acum 5—6 ani ţara noastră a fost vizitată de doi antrenori de lupte, străini. Atît antrenorul sovietic Arkadii Lenz cît şi cel maghiar, Karol Karpati, s-au preocupat îndeaproape de luptele libere. S-a ţinut chiar un curs de mai lungă durată, cu un număr destul de mare de antrenori şi instructori. Au fost predate teoretic şi exemplificate practic cîteva zeci de procedee, atît la lupta de sus cît şi la cea de jos. A fost subliniată diferenţa în pregătire a luptătorului de „libere" faţă

Discuţii

de cel de „clasice"; s-a insistat asupra exerciţiilor speciale pentru dezvoltarea forţei la gambe cît şi asupra altor exerciţii necesare acestui sport.

Antrenorii şi instructorii care au participat la acest curs, o dată reîntorşi la secţiile lor, au trecut de urgenţă la treabă. Rezultatele nu au întîrziat să apară. Campionatele republicane, „Cupa oraşelor", precum şi o serie de competiţii organizate pe plan regional şi orăşenesc au cucerit numeroşi spectatori prin nivelul lor tehnic. Ei au avut prilejul să asiste la meciuri în care combinaţiile şi diferitele subtilităţi tehnice, trecerile cursive de la un procedeu la altul ilustrau progresul înregistrat de sportivii noştri. In plus, pe tărîm internaţional au fost obţinute o serie de rezultate valoroase (Francisc Bolla, Alexandru Ruzsi şi Karol Hathazi) şi — mai ales — cîteva victorii interţări ceea ce confirmă şi mai puternic că sîntem pe un drum bun.

Şi totuşi, în ultimii doi ani, aşa cum spuneam la început, luptele libere au bătut pasul pe loc, ba chiar au dat înapoi. Acest lucru reiese analizînd campionatele interne sau comparînd rezultatele noastre internaţionale cu cele ale vecinilor noştri (de pildă cu cele ale sportivilor polonezi pe care îi învingeam cu regularitate acum 4—5 ani, şi care recent au cucerit o medalie de bronz la J.O. de la Roma).

Dacă cu cîţiva ani în urmă, cu prilejul diferitelor intîlniri de lupte libere, se putea vedea o gamă variată de procedee tehnice, azi situaţia nu mai este aceeaşi. Cu ocazia campionatelor republicane de la Sinaia, de exemplu, din cei aproape 50 de concurenţi numai 2—3 foloseau mai mult de 4—5 procedee!! Şi încă un fapt, care a fost şi mai evident: numai 2—3 sportivi au folosit piciorul ca priză de atac în procedee. Adică, folosirea piciorului — acţiune specifică pentru luptele libere — nu a fost întrebuinţată decît foarte rar într-un campionat republican.

Slaba pregătire specifică a sportivilor de la „libere" s-a oglindit şi în faptul că unii dintre luptători nu aveau siguranţă în executarea procedeelor. Alţii, în clipele hotărîtoare, rezolvau problema trecînd la executarea procedeelor de la „luptele clasice. Unii deşi conduceau cu un număr mare de puncte, din cauza nesiguranţei executării unor acţiuni, părăseau pînă la urmă salteaua învinşi la tuş.

Iată cîteva din cauzele rămînerii în urmă a acestei discipline sportive. Ar fi de dorit să-şi spună părerea în legătură cu această stare de lucruri şi antrenorii şi sportivii fruntaşi de la lupte libere. Eliminînd toate deficienţele, luptătorii de „libere" vor putea să ţină pasul cu cei de la „clasice".

OTTO BENKÖ

De la I.E.B.S.

In timpul vacanţei şcolare, patinoarul „23 August" este deschis pentru public, după cum urmează: joi 5 ianuarie, vineri 6 ianuarie şi sîmbătă 7 ianuarie, între orele 17-19, duminică 8 ianuarie, între orele 10-13 şi 17-19, luni 9 şi marţi 10 ianuarie, între orele 17-19.

FOTBAL

La un antrenament al lotului de tineret

De obicei, mult solicitatele terenuri de fotbal din parcul „23 August" sînt date uitării în această perioadă de întrerupere temporară a activităţii. Iată însă că primele zile ale lui 1961 au făcut o excepţie. Ieri după amiază — de pildă — pe unul din terenurile cu zgură au apărut două echipe: lotul de tineret şi formaţia Bumbacul, fruntaşă în campionatul Capitalei. Timpul rece nu a împiedicat nici pe suporteri să-şi facă datoria: cîteva zeci de spectatori au fost prezenţi pe tuşă, de unde au urmărit cu mult interes jocul de antrenament al celor două echipe, şi în special evoluţia lotului de tineret. Explicaţia? Săptămîna viitoare tinerii noştri fotbalişti urmează să plece într-un turneu în Turcia şi au vrut să vadă în ce stadiu de pregătire se prezintă. La rîndul nostru, ne-a interesat să vedem dacă au urmat indicaţiile primite la ultimul antrenament comun de la Bucureşti, de a-şi continua pregătirile în cadrul echipelor lor.

Fotbaliştii din lot ne-au oferit o surpriză plăcută. Faţă de ultima lor evoluţie (meciul cu Progresul) de astă dată majoritatea dintre ei au acţionat tot timpul în viteză şi în permanentă mişcare.

Lotul — mult îmbunătăţit, faţă de cel folosit în decembrie — a fost solicitat serios de adversar. Echipa Bumbacul s-a dovedit un bun partener de antrenament, punînd probleme mai ales atacului selecţionatei. Acesta a acţionat însă variat şi foarte eficace. Dacă selecţionata a marcat „doar" 10 goluri (prin Czako 3, Creiniceanu 3, Manolache 2, Dridea şi Selymesi) primind numai 2, aceasta s-a datorat barelor (singur Manolache a tras de cinci ori în bară) şi portarului Butnaru, care în repriza a doua a apărat cu mult succes. Linia de fund a lotului, deşi a fost puţin solicitată, a dovedit oarecare comoditate. Mijlocaşii, în schimb, s-au orientat bine pe teren, acţionînd variat. Din atac ne-au plăcut aripa Varga — Selymesi şi extrema stingă Czako. Unguroiu a jucat bine o repriză, iar Creiniceanu, periodic (uneori el a frînat jocul prin driblinguri inutile). Am remarcat puterea de luptă a lui Manolache, care însă va trebui să acţioneze mai calm. In general, atacanţilor le putem reproşa că joacă prea mult mingea pe sus şi nu trag la poartă din volé (aceasta datorită unor lipsuri în pregătirea tehnică).

Pînă la plecarea în turneu nu se mai pot aduce prea multe îmbunătăţiri din punct de vedere tehnic, dar antrenorii vor încerca să aducă unele corectări individuale şi de ansamblu şi, în principal, să menţină şi să îmbunătăţească pregătirea fizică a jucătorilor.

Iată lotul folosit în meciul cu Bumbacul:

Datcu (Andrei) — Gross, Motroc, Nedelcu (V. Alexandru) — V. Alexandru (P. Emil), Koszka (Popescu) — Selymesi (Manolache), Varga (Matei), Manolache (Dridea), Unguroiu, Czako (Creiniceanu).

Lotul de tineret face azi un antrenament uşor; mîine jucătorii, vor fi supuşi unui control medical, iar sîmbătă vor susţine un nou joc de verificare în compania echipei Pielari pe acelaşi teren pe care au jucat şi ieri.

CICLISM

Analiza activităţii din Bucureşti

Astăzi după-amiază, la ora 17,30. are loc în sala clubului sportiv Victoria din Calea Victoriei 116 analiza activităţii comisiei orăşeneşti de ciclism pe anul 1960. La şedinţă sînt invitaţi să participe antrenorii, arbitrii, cicliştii şi activiştii obşteşti.

VOLEI

În preajma începerii campionatului

Al XIII-lea campionat republican masculin de volei va începe duminică. Spre el se îndreaptă, în clipa de faţă, atenţia tuturor iubitorilor acestui sport, care aşteaptă de la cele 12 formaţii participante, jocuri de calitate, pe măsura talentului şi pregătirii arătată de atîtea ori de voleibaliştii noştri.

Acum, în preajma noului campionat, credem că este interesant să reamintim cititorilor noştri cum s-a prezentat clasamentul la încheierea întrecerii pe 1959-1960:

1. Rapid București	22	20	2	63:18	42
2. Progresul București	22	19	3	61:28	41
3. Dinamo București	22	17	5	60:29	39
4. Știința Cluj	22	17	5	59:33	39
5. Tractorul Brașov	22	11	11	42:45	33
6. Știința Timișoara	22	10	12	43:43	32
7. C.C.A.	22	10	12	41:44	32
8. Victoria București	22	10	12	45:50	32
9. Utilajul Petroșani	22	6	16	36:54	28
10. Știința Galați	22	5	17	26:58	27
11. Constructorul București	22	4	18	27:58	26
12. Politehnica Brașov	22	3	19	18:61	25

In locul echipelor retrogradate Constructorul București și Politehnica Brașov, anul acesta vor lua parte la întreceri formațiile Farul Constanța și Petrolul Ploiești.

Nici o variantă cu 12 rezultate exacte la primul concurs Pronosport al anului

In urma trierii şi omologării variantelor depuse la concursul Pronosport nr. 1 din 1 ianuarie 1961 au fost stabilite următoarele premii:

33 variante cu 11 rezultate exacte a cîte 1.712 lei;

509,10 variante cu 10 rezultate exacte a cîte 133 lei;

5.931,80 variante cu 9 rezultate exacte a cîte 25 lei.

Fond de premii: 226.099 lei.

Aşadar nici o variantă cu 12 rezultate la primul concurs al anului! Se pare că înfrîngerea suferită de Lazio pe teren propriu şi „X"-ul scos de Lecco în faţa lui Juventus au triat foarte mult, producînd eliminarea multor variante.

PROGRAMUL CONCURSULUI PRONOSPORT Nr. 2

— Etapa din 8 ianuarie 1961 —

I. Fiorentina—Internazionale (campionatul italian).
II. Roma—Sampdoria (camp. italian).
III. Bari—Lanerossi (camp. italian).
IV. Padova—Bologna (camp. italian).
V. Milan—Lazio (camp. italian).
VI. Napoli—Catania (camp. italian).
VII. Angers—Reims (camp. francez).

Pronosport

VIII. Rouen—Nice (camp. francez).
IX. Rennes—Racing (camp. francez).
X. Nancy—Limoges (camp. francez)
XI. St. Etienne—Lens (camp. francez).
XII. St. Francais—Toulouse (camp. francez).

Remarcăm, prin echilibru, meciurile: Fiorentina — Internazionale, Bari — Lanerossi, Angers — Reims, Rennes — Racing. Toate datele documentare privind acest concurs (tablou de rezultate directe, clasamente desfăşurate, formaţii etc.) le găsiţi în „Programul Loto-Pronosport" apărut marţi 3 ianuarie.

★

Vă reamintim că, o dată cu primul concurs Pronosport al anului 1961, au intrat în vigoare noile buletine de concurs. Intrucît pe noile buletine Pronosport contează locul şi nu semnul, completarea buletinelor se poate face, la alegerea participanţilor, fie prin semnul X, fie prin vechile semne 1, X, 2, care trebuie să fie trecute în coloanele respective.

★

La tragerea Pronoexpres din ziua de miercuri 4 ianuarie 1961, au fost extrase din urnă următoarele numere:

31 20 44 41 35 28

Numere de rezervă:

30 8

Fond de premii: 438.000 lei.

Rubrică redactată de I. S. Loto-Pronosport.

ULTIMUL MECI

ADAPTARE DUPĂ ROMANUL SCRIITORILOR SOVIETICI: P. Severov şi N. Halemski — desene de Novac

REZUMAT. Kiev, 1941. Oraşul gemea sub ocupaţia vremelnică a fasciştilor. Nicolai Rusievici, portarul echipei de fotbal Dinamo Kiev, căzut prizonier, este eliberat din lagăr pe garanţia rudelor colegului său de echipă, Alexei Klimko. In casa acestuia el s-a îmbolnăvit şi a zăcut timp de şase săptămîni.

Intr-una din zile, cînd Nicolai se simţea mai bine, Alexei îi spuse că s-a angajat ca hamal la fabrica de pîine. „Inţelegi tu ce-nseamnă pentru noi să intrăm la fabrică? urmă el — nu-i vorba de o bucată de pîine, dar nu ne mai trimite în Germania. In brigada de hamali Sviridov şi Kuzenko au reuşit să adune băieţi nu numai de la Dinamo, ci şi de la Lokomotiv". Peste cîteva zile, Rusievici se prezentă şi el la fabrică. Stăpînul fabricii, Herr Schmidt, îl examină cu atenţie şi cînd auzi că e fotbalist îl angajă în brigada de hamali. „Un fotbalist e mai comod — gîndea el — deoarece fotbalistul nu gîndeşte. Toată deşteptăciunea lui e în picioare". Intr-una din zile Herr Schmidt chemă la el pe Sviridov, şeful echipei de hamali şi-i spuse că fotbaliştii din echipă trebuie să joace un meci cu „Ruh", echipa trădătorilor naţionalişti ucraineni. „Dacă fotbaliştii refuză să joace — spuse el — vă trimit pe toţi la muncă, în Germania". Consfătuirea fotbaliştilor fu scurtă. „E ruşinos să jucăm cu aceşti slugoi — spuse Rusievici — nu putem juca cu nişte trădători". Şi acesta fu răspunsul întregii echipe. Auzind aceasta, Herr Schmidt se înfurie. „Fotbalul e un sport. Politica n-are nici un amestec aici. Vă e frică, asta e! Va să zică vi s-a făcut de plimbare în Germania! Foarte bine... Vă las să vă mai gîndiţi pînă mîine". „Nu ni-i frică deloc — ripostă Sviridov. Ştim noi cine sînt ăştia şi ce pot. Dar socotim ruşinos să ne întîlnim cu ei pe un teren de sport".

(Va urma)